

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Милена Шушулова-Павлова,
департамент „Музика“, Нов български университет
за дисертационния труд на ТОДОР ПЕТРОВ ПЕТРОВ
**РАЗВИТИЕ НА КЛАВИРНИЯ СТИЛ В ИТАЛИАНСКАТА МУЗИКА.
ПРЕДСТАВЯНЕ НА НЕИЗВЕСТНИ КЛАВИРНИ КОНЦЕРТИ
И ДРУГИ КЛАВИРНИ ТВОРБИ ОТ ПЕРИОДА 1750 - 1860 ГОДИНА**

Докторант на самостоятелна подготовка
към катедра „ПИАНО“ – Инструментален факултет
на НМА „Проф. Панчо Владигеров“, София
за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство
по научна специалност Музикознание и музикално изкуство (05.08.02)

I. Биографични данни

Тодор Петров е пианист с богата биография, репертоар и интереси към виртуозната класическа и съвременна музика. Роден в София, завършва НМУ „Любомир Пипков“ в класа на Милена Куртева и Гина Табакова и НМА (тогава БДК) в класа на проф. Богомил Стършенов. Обучава се и с педагозите Величка Савова и Трифон Силяновски. Участва в различни международни курсове във Ваймар, Залцбург и Прага, където учи пиано с Геза Анда, Иван Моравец, Гуидо Агости и клавесин със Сузана Ружичкова. Специализира в Париж и Ница пиано с Пиер Санкан и Жан-Мари Даре, камерна музика с Морис Жендрон и клавесин с Хюгет Драйфус. В 1985 става държавен артист, сътрудничи си с Радио София, осъществява редица записи – първо интегрално изпълнение на сонатите на Вагнер, сонатите на Вебер, на Чайковски и мн. др. Тодор Петров концертира активно в Италия, където живее от 1994, а от 2007 е преподавател по пиано във Висшия музикален институт в град Сус –Тунис. Канен е да свири като солист на различни оркестри във фестивалите: Таормина арте, Академия филармоника – Месина, Малеровия фестивал в Добиако, Великденския международен фестивал в Рим. Участва в мемориала Бърнстейн в Рим. Концертира камерна музика с Игор и Валери Ойстрах, с италианския виолончелист Артуро Бонучи, с Павел Берман, с Анатоли Кръстев, с Петко Радев. Изнася концерти в Италия, Франция, Румъния, Тунис, Бахрейн, България, Германия, Англия и Украйна. От 1994 реализира сценични изяви с Адриана Грекова – мецосопран. Тодор Петров издирва неизпълнявани творби. През 2009 записва 2 компакт диска с неизвестни и неизпълнявани произведения от български композитори от първото поколение (дискът излиза пред 2015). В периода 2002 – 2018 има интензивна концертна дейност. През 2010 издирва неизвестни произведения от младежкия период на композитора Димитър Ненов, а концерти с тази програма изнася на Софийски музикални седмици и в Българския културен център в Скопие през 2011. През 2011 издирва и изследва в Прага цялото клавирно творчество на българския композитор Васил Божинов, което представя на концерт – световна премиера през септември в Прага. Тодор Петров е Президент на жури в конкурс за млади пианисти в Тунис. През 2017 прави Премиера на компакт диск от „Forgoten records“ Франция, където заедно с Адриана Грекова изпълняват „Песни и пляски смърти“ от Мусоргски и 12 песни от Чайковски.

II. ПУБЛИКАЦИИ по темата на дисертационния труд

Във връзка със дисертацията докторантът има следните публикации и концертни изяви:
ПУБЛИКАЦИИ

Петров, Тодор. *Развитие на клавирния стил в италианската музика и представяне на неизвестни клавирни концерти и други клавирни творби от периода 1750-1860 година (Андреа Лукези и Луиджи Бокерини).* 2016. В електронното издание: <http://www.musicology-bg.com/> ISSN: 2 534-9279.

Петров, Тодор. *Гениални деца-композитори, забравени от музикалната история. Еудженио Соди – Концерт за чембало или пиано в до мажор.* В: Годишен алманах на НМА „Проф. Панчо Владигеров“ Книжка 9. 2017. ISSN 2367-8011.

Петров, Тодор. *Концерт за пиано и оркестър в ми бемол мажор от Саверио Меркаданте - първият четиричастен клавирен концерт.* В: Музикални хоризонти, брой 8, 2017. ISSN 1310-0076.

КОНЦЕРТНИ ИЗЯВИ

в които са представени произведения, обект на настоящото изследване (редът е обратно хронологически, добавени са копия на афиши и програми)

1 април 2017, 19.00, Картаген, Тунис, зала Акрополиум

3 април 2017, 19.00, Сус, Тунис, Общински театър

Концерт с класическа музика на камерен оркестър към Висшия музикален институт в гр. Сус, Тунис

Солисти: Тодор Петров – пиано, Тибо Говен – китара, Адриана Грекова – мецосопран

Диригенти: Шах Хишри и Феруз Бен Фрадж

Андреа Лукези - концерт за пиано – световна премиера

9 септември 2016, 19.00, Габрово, Община Габрово,

Художествена галерия

Сонати за пиано от неизвестни италиански композитори

Гаспаро Сбордини – Соната за пиано в ре мажор

Пиетро Алесандро Гулиелми – Соната за пиано в ре мажор

Филипо Мария Герардески – Соната за пиано (чембало) в до мажор

Матиа Венто – Соната №1 за пиано в сол мажор

Карло Антонио Кампиони – Соната №1 за пиано в ла мажор и Соната №2 в ми мажор

Джовани Паоло Шултезиус – Соната в ла мажор

Концертът е реализиран с финансовата подкрепа на Министерство на културата

Тодор Петров – пиано

13 октомври 2013, 18.30, София, Софийски културен институт „Надежда“

Концертна зала ОКИ „Надежда“, Концерт Симфониета „София“

Със съдействието на Българската академия на науките и изкуствата

Солист – Тодор Петров, Гост-диригент – Кирил Ламбов

В. Манфредини – Концерт за пиано и оркестър – световна премиера

10-11 февруари 2013, Рим, Италия, Fondazione Roma

Orchestra sinfonica di Roma

Saverio Mercadante – Concerto per pianoforte e orchestra

Todor Petrov, pianoforte

Francesco La Vecchia, Direttore musicale

2 декември 2012, 11.00, Хасково, Община Хасково

ДКТ „Иван Динев“, Симфоничен оркестър - Хасково

Неделно матине

Солист – Тодор Петров – пиано, Диригент - Красимир Захариев

За първи път се изпълняват:

Л. Бокерини – концерт за пиано ми бемол мажор

Фр. Хофмейстер – концерт за пиано сол мажор

III. Дисертационният труд *РАЗВИТИЕ НА КЛАВИРНИЯ СТИЛ В ИТАЛИАНСКАТА МУЗИКА. ПРЕДСТАВЯНЕ НА НЕИЗВЕСТНИ КЛАВИРНИ КОНЦЕРТИ И ДРУГИ КЛАВИРНИ ТВОРБИ ОТ ПЕРИОДА 1750 - 1860 ГОДИНА* е обсъден и предложен за защита на заседание на катедра „Пиано“ към Инструментален факултет на НМА „Проф. Панчо Владигеров“ – гр. София (състояло се на 20 март 2018) и е насочен към защита със заповед на Ректора на НМА (№ Рд-09-138 от 22.03.2018). Дисертационният труд е в обем от 302 страници и съдържа увод, три основни глави, заключение, библиография от 28 източници и приложение. Включени са музикално-технически анализи на 22 концерта и 34 сонати за пиано (чембало), както и биографии на разглежданите композитори.

Представената за оценяване дисертация има следното съдържание:

УВОД

Глава първа ИСТОРИЧЕСКИЯТ ПЪТ НА ИТАЛИЯ – ОСНОВНА ПРЕДПОСТАВКА ЗА РАЗВИТИЕТО НА ИЗКУСТВОТО И МУЗИКАТА

1. Следите оставени от античните цивилизации до Римската империя в областта на изкуството и музиката. Период на разпадане на Римската империя. 2. Средновековие. 3. Поява и история на клавишните музикални инструменти.

Глава втора: РАЗВИТИЕ НА ИТАЛИАНСКАТА КЛАВИРНА МУЗИКА

1. Музикално образование. Консерватории в Италия и тяхното развитие до 1860 г. 2. Развитие на италианската клавирна музика до 1860 г. 3. История на клавирния концерт. (3.1. Басо континуо. 3.2. Употреба на разните ключове. 3.3. Реконструкция на партитура от ръкопис. 3.4. Състав на оркестъра.)

Глава трета: КОМПОЗИТОРИТЕ И ТЕХНИТЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ, В РЪКОПИСИ, ВЪЗСТАНОВЕНИ ОТ МЕН

1. Италиански композитори от 15 и 16 век.

2. Интерпретационни насоки в някои малко известни клавирни творби от италиански автори, писани в периода 1750-1860 г.

2.1. Солови концерти. (2.1.1. Концерт за пиано №1 от Фердинандо Пелегрини. 2.1.2. Концерт за чембало №2 от Фердинандо Пелегрини. 2.1.3. Концерт №3 за чембало и струнно трио в ре мажор от Фердинандо Пелегрини. 2.1.4. Концерт за чембало № 4 в сол мажор от Фердинандо Пелегрини. 2.1.5. Концерт за чембало (пиано) в до мажор от Лоренцо Де Роси. 2.1.6. Концерт за чембало, цигулки, виолончело и контрабас в ре мажор от Джовани Марко Рутини. 2.1.7. Концерт в си бемол мажор за пиано, струнен оркестър, два обоя (заместими от две флейти), и две валдохорни Винченцо Манфредини. 2.1.8. Концерт №1 за пиано и камерен оркестър - щрайх , два обоя и две корни в си бемол мажор от Гаспаро Сборджи. 2.1.9. Концерт за пиано и оркестър №2 в до мажор от Гаспаро Сборджи. 2.1.10. Концерт №3 в до мажор за щрайх, два обоя и две валдохорни от Гаспаро Сборджи. 2.1.11. Концерт за чембало и струнен оркестър във фа мажор от Андреа Лукези. 2.1.12. Концерт за чембало в ла мажор за струнен оркестър с две солиращи цигулки от Алесандро Феличи. 2.1.13. Концерт за чембало в ми бемол мажор от Луиджи Бокерини. 2.1.14. Концерт за пиано от №1 в си бемол мажор от Джузепе Мария Камбини. 2.1.15. Концерт за пиано №2 в до мажор от Джузепе Мария Камбини. 2.1.16. Концерт за пиано №3 от Джузепе Мария Камбини. 2.1.17. Концерт за чембало (пиано) в до мажор от Джузепе Бучони. 2.1.18. Концерт за чембало или пиано № 1 в до мажор от Франческо Джулиани. 2.1.19. Концерт №2 в ре мажор от Франческо Джулиани. 2.1.20. Клавирен концерт № 3 в си бемол мажор от Франческо Джулиани. 2.1.21. Концерт за чембало или пиано в до мажор от Еуженио Соди. 2.1.22. Концерт за пиано и оркестър в ми бемол мажор от Саверио Меркаданте.)

2.2. Клавирни сонати (2.2.1. Пет сонати от Карло Антонио Кампиони. 2.2.2. Шест сонати за чембало или фортепиано от Пиетро Алесандро Гулиелми. 2.2.3. Шест сонати за клавиесин или пиано опус 4 от Матиа Венто. 2.2.4. Шест сонати за чембало от Гаспаро Сборджи. 2.2.5. Соната №1 за чембало в до мажор от Филипо Герардески. 2.2.6. Соната в ла мажор от Джовани Паоло Шултезиус. 2.2.7. Сонати със задължителна цигулка - 2.2.7.1. Шест сонати със задължителна цигулка от Салваторе Пацалия; 2.2.7.2. Две сонати от Джузепе Бучони; 2.2.7.3. Соната с облигатна цигулка в сол мажор от Карло Антонио Кампиони.)

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

СПРАВКА ЗА ПРИНОСИТЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

ПРИЛОЖЕНИЯ 1. Списък на композиторите. 2. Биографии на композиторите: 2.1. Фердинандо Пелегрини (1715 - 1766). 2.2. Карло Антонио Кампиони (1720 - 1788). 2.3. Лоренцо Де Роси (1720 - 1794). 2.4. Джовани Марко Рутини (1723 – 1797). 2.5. Салваторе Пацалия (1723 – 1807). 2.6. Пиетро Алесандро Гулиелми (1728 - 1804). 2.7. Матиа Венто (1735 - 1776). 2.8. Винченцо Манфредини (1737-1799). 2.9. Гаспаро Сборджи (1737 - 1819). 2.10. Филипо Мария Герардески (1738 - 1808). 2.11. Андреа Лукези (1741 - 1801). 2.12. Алесандро Феличи (1742 - 1772). 2.13. Луиджи Бокерини (1743 - 1805). 2.14. Джоакино Мария Камбини (1746 – 1818/1825). 2.15. Джовани Паоло Шултезиус (1748 - 1816). 2.16. Джузепе Бучони (1759 - 1830). 2.17. Джовани Франческо Джулиани (1760 - 1820). 2.18. Еуженио Соди (1785 – 1800). 2.19. Саверио Меркаданте (1795 - 1870)

СПИСЪК С КОНЦЕРТНИ ИЗЯВИ НА ДОКТОРАНТА

БИБЛИОГРАФИЯ (включваща 18 източника (17 на латиница – предимно на италиански език и 1 на български език), 10 интернет портала с информация по темата.

Значимост на изследвания проблем в научно и приложно отношение.

Изследването е опит за комплексно проучване, възприятие и преоценка на европейската клавирна традиция в периода 1750 – 1860 и развитието на италианския клавирен стил.

Обект на настоящия труд е представянето на неизвестни творби, писани за чембало или пиано, през погледа на изпълнителя (изследовател, участващ в процеса на тяхното възстановяване от ръкописи) на фона на цялостното развитие на музикалната култура в Италия от средата на XVIII до средата на XIX век. Музикално-технически анализ и интерпретативни насоки, обогатяващи познанията за посочения исторически период и за развитието на клавирната практика.

Предмет на изследването са реконструиранияте от автора неизвестни клавирни концерти и други клавирни творби (в докторската разработка са представени сонати), писани в Италия през периода 1750 – 1860 и изтъкване на значението на техните художествени и технически качества.

Основната цел е да се направи задълбочено представяне на забравени италиански композитори от споменатия период и мотивирано да се изтъкнат високите професионални постижения на техните клавирни творби, с което да се реабилитира съществуването на италианската композиторска школа, останала в сянката на австрийските композитори Хайдн, Моцарт и Бетовен, както и на италианската опера, превземаша същия исторически период. Така италианската клавирна традиция от тази епоха да предизвика вниманието не само на тесен кръг специалисти и любители, а чрез споделения опит и знания на докторанта изследовател-интерпретатор, те да станат достояние на по-широка аудитория и систематизираната информация да може да послужи в бъдеще на младите изпълнители или теоретици-изследователи на клавирното изкуство.

Докторантът използва исторически, аналитичен и сравнителен изследователски метод и системен подход към материята, базиран на комплекс от факти, изводи и анализи.

В съответствие с тази цел дисертантът си поставя следните **задачи**:

- Да направи обзор на историческия развой на Италия от античните цивилизации до Римската империя и нейното разпадане, Средновековието и Ренесанса, имащи отношение към разглеждания период на музикално творчество. Да анализира развитието на италианската музика и изкуствата, както и музикалното образование, Консерваториите в Италия и развитието им до 1860.
- Да припомни историята на клавишните музикални инструменти и на клавирния концерт, както и употребата на нотните ключове, басо континуо, състав на оркестъра. Да обясни значението на композиторите, представящи италианската клавирна традиция и техните произведения.
- Да предложи интерпретационни насоки за някои малко известни солови клавирни концерти, клавирни сонати и сонати с облигатна цигулка, писани в периода 1750-1860, чиито ръкописи са възстановени от автора, с цел улесняване на изпълнителите, които биха ги използвали в репертоара си, през погледа на твореца-изпълнител, участващ лично в сценичната им реализация.
- Да анализира произведенията от изследователска гледна точка като изясни мястото им в развитието на клавирния стил в италианската музика.
- Да разгледа и обясни научно особеностите при реконструкцията на партитура от нотен ръкопис.

В увода докторантът представя идеите и мотивите си да се обърне към детайлното разглеждане на *„не много известни обекти, останали встрани от*

стандартния аналитичен фокус и всевъзможните изследователски гледни точки, теоретизиращи само най-ярките явления на музикалната история и в частност – тази на клавирната музика.“

В главата първа, в три отделни подглави, се разглеждат следите, оставени в областта на изкуството и музиката от античните цивилизации до Римската империя, от периода на нейното разпадане, от средновековието и Ренесанса, като са представени исторически справки, касаещи разглеждания период на музикалното творчество. Представена е появата и историята на клавишните музикални инструменти.

Глава втора от дисертационния труд представя богата информация за музикалното образование в Италия до 1860, за появата и традициите на Консерваториите, проследява историята на клавирния концерт, употребата на различни ключове при изписването на музикалните партии, състава на оркестъра в неговото историческо развитие, появата и употребата на „басо континуо“, както и особеностите на работа при реконструкцията на партитура от ръкопис. Музиката написана за чембало в този период остава в сянката на вокалната музика, но активният музикален живот и организирането на многобройни концерти, позволяват на композиторите да представят пред публика своите клавирни творби. *„Възстановяването на партитурата от ръкопис е увлекателна, интересна и абсолютно задължителна работа, за да могат произведенията да видят бял свят и да бъдат изпълнявани от съвременни музиканти. За да се извърши прецизно възстановяване от ръкопис, на който няма партитура, е нужно всички инструментални партии, да се изпишат на ключовете, които се употребяват днес. Чембалото – на виолинов и басов ключове, като се реализира и партията на басо континуото. При някои от възстановените от мен концерти, се наложи да бъде пренаписана някоя оркестрова партия, която лисва в ръкописа (втората валдхорна в третия концерт от Сборджи). Това изисква специфични познания за ролята на определени инструменти в оркестъра, както и взаимоотношенията между първа и втора валдхорна в класическата оркестрация. Всички тези детайли и елементи превръщат работата при възстановяването от ръкопис в трудоемък творчески процес, изискващ много специфични знания и прецизност.“*

В трета глава, съставляваща основния обем на настоящия труд, са представени малко известни клавирни творби от италиански композитори, писани в периода 1750-1860, както и интерпретационни насоки за тяхното изпълнение. Представена е част от реалния резултат на дългогодишен проект за възстановяване оригиналните ръкописи на тези малко или почти неизпълнявани творби, както и за тяхното публично изпълнение. Направен е музикално-технически анализ на разглежданите концерти и сонати за пиано (чембало) и сонати с облигатна цигулка на избраните композитори, анализ на клавирната партия и са дадени подробни интерпретационни насоки с цел улесняване на изпълнителите, които биха ги използвали в репертоара си. Редът следва рождението на композиторите, както и хронологията на написване на творбите. Ръкописите на почти всички разглеждани концерти се намират в колекция Риказоли в Музикалния отдел на Университетската библиотека в град Люисвил (Luisville, Kentucky – САЩ). Някои от разглежданите произведения се намират в библиотеки в Милано и Неапол. Композиторите, чийто произведения се разглеждат в дисертационния труд са: Луиджи Бокерини, Саверио Меркаданте, Фердинандо Пелегрини, Карло Антонио Кампиони, Лоренцо Де Роси, Джовани Марко Рутини, Салваторе Пацалия, Пиетро Алесандро Гулиелми, Матиа Венто, Винченцо Манфредини, Гаспаро Сборджи, Филипо Мария Герардески, Андреа Лукези, Алесандро Феличи, Джоакино Мария Камбини, Джовани Паоло Шултезиус, Джузепе Бучони, Джовани Франческо Джулиани, Еуженио Соди.

„Исторически в Италия на границата на XVI-XVII век се оформят две ярки композиторски органно-клавирни школи – северна (венецианска) и южна (неаполитанска). В този период – втората половина на XVI век и началото на XVII век – биват публикувани многобройни музикални трактати. Големият интерес към изучаване на музика и нейното широко приложение поражда естествено нуждата от създаване на музикални консерватории, които именно са физическото място на зараждане на Неаполитанската музикална школа с най-ярки представители: Алесандро Скарлати (1660-1725), Доменико

Скарлати (1685-1757), Доменико Чимароза (1749-1801) и Муцио Клементи (1752-1832) Тяхната музика е прекият път до стила в шедьоврите на Йозеф Хайдн и В. А. Моцарт. ... Огромното влияние на италианската композиторска и изпълнителска школа се обяснява с факта, че много музиканти от европейските страни от края на 1600 до началото на 1800 усвояват тази важна и фундаментална музикална традиция с цел подготовката на комплексни музиканти, конкурентоспособни в тези времена и условия. Представените творби за чембало или пиано повлияват силно музикалните школи на другите държави и много от най-известните композитори като Бах, Хендел, Хайдн и Моцарт, които я усвояват като основа над която градят собственото си развитие.“

Преценка на публикациите по дисертационния труд.

Цитираните по-горе публикации и публични концерти-представяния на неизвестните произведения от италиански композитори са по темата на докторската работа. Те конкретизират интересите и актуалността на проблематиката на докторската теза и изцяло са фокусирани върху целта и задачите на дисертацията. Те допълват дисертацията и имат допълнително надграждащо значение, особено концертите.

Авторефератът отговаря на дисертацията и коректно предава характера на научния текст на докторската работа, с изключения на някои волности, отразени в съдържанието, които вероятно са авторово – т.е. на докторанта – транскрибиране на текста за по-кратката форма на представяне.

Приноси на дисертационния труд

Представеният дисертационен труд проследява динамичните явления, характеризиращи музикалния живот в Европа през втората половина на XVIII и първата половина на XIX век, които обуславят появата на големи италиански композитори и виртуози, наложили свои еталонни модели, стил и блясък, изградили появата и развитието на цяла клавирна традиция, обособила се в тясна връзка с Виенската школа и особено с музиката на Моцарт. Трудът:

1. Доказва съществуването на клавирна школа в Италия в периода 1750-1860, с което оборва общоприетото мнение, че клавирната музика в Италия е мъртва след Доменико Скарлати (1685-1757), като *извежда* имената и клавирните произведения на незаслужено забравените италиански композитори от цитирания период.
2. Проследява възникването на клавишните инструменти и школи, като основна предпоставка за композиране на клавирната музика и нейната еволюция, свързана с технологичното развитие на инструментите.
3. Анализира 22 концерта и 34 сонати за пиано (чембало) на италиански композитори от посочения в дисертацията период, издирени и намерени в ръкописи от докторанта. Открива първия четиричастен концерт за пиано – от Саверио Меркаданте, както и изследва музиката от Йохан Паул Шултезиус – протестантски пастор, представител на немската диаспора в Италия през XVI век, установили се в Тоскана и около Неапол.
4. Разглежда и подробно анализира концертите и сонатите от италиански композитори, които са полезни за формирането на определени пианистични техники и сръчности в професионално-педагогически аспект. Разработките на докторанта ще са в помощ на интересуващите се млади пианисти. Те обогатяват репертоара за пиано (чембало).
5. Подчертава взаимовръзката между Италия, Австрия и средна Европа в музикално отношение през разглеждания период, както и присъствието на името на Моцарт в много от музикалните събития, индиректно и на Бетовен. Разцветът на музиката в Италия като композиторска инвенция и организация на

образователния процес става средище на музикална култура и меценатство, и е ключово място в културно-исторически аспект за Европа.

Лично мнение

Формулираните по този начин обобщения не се откриват в други подобни изследвания и посочването им ще представлява интерес, както за теоретичната наука, така и за музикално-изпълнителското изкуство. Тодор Петров е посветил години от професионалния си живот и немалка част от концертната си практика на творческо изследване и анализ на произведения, оформили базата, над която се раждат шедьоврите на най-известните майстори на музикалното изкуство. Тези забравени днес италиански композитори имат своето значимо място в музикалната култура на Европа и чрез това изследване вероятно ще бъдат преоценени от европейската клавирна общественост в бъдеще.

Препоръки

Липсват ми нотни примери. Бих искала да предложа на докторанта да разпространи нотни партитури на произведенията, които научно анализира в текста си.

Становището може да завърши със следната оценка: Дисертационният труд на **Тодор Петров Петров** *РАЗВИТИЕ НА КЛАВИРНИЯ СТИЛ В ИТАЛИАНСКАТА МУЗИКА. ПРЕДСТАВЯНЕ НА НЕИЗВЕСТНИ КЛАВИРНИ КОНЦЕРТИ И ДРУГИ КЛАВИРНИ ТВОРБИ ОТ ПЕРИОДА 1750 - 1860 ГОДИНА*, заедно с носените от него приноси с научни и научни-приложни качества, активността му – изяви и публикации, смятам достатъчни, за да дам своята положителна оценка и да предложа на уважаемото научното жури да присъди образователната и научна степен „доктор” по професионално направление 8.3 “Музикално и танцово изкуство”, научна специалност “Музикознание и музикално изкуство” (05.08.02) на Тодор Петров Петров, според изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България.

Дата 6.05.2018.

Подпис:

Проф. д-р Милена Шушулова-Павлова